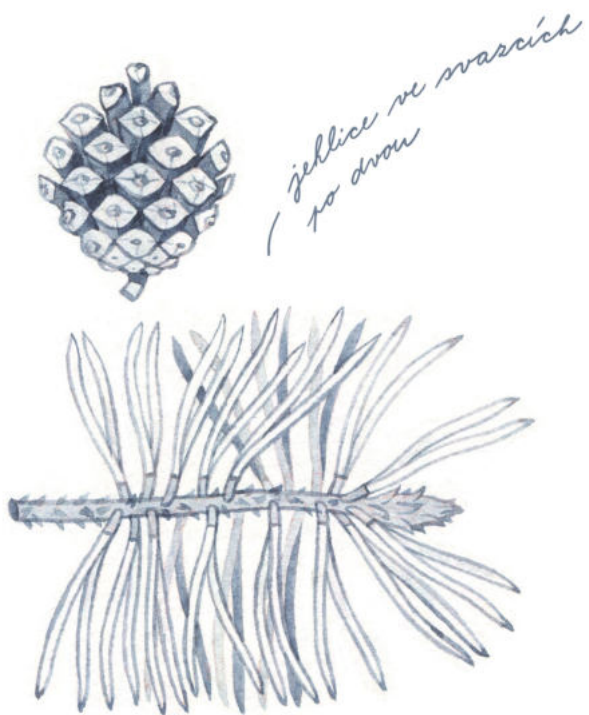


Sníh může padat a vítr vát, paní Sosnu jen tak něco nezlomí. Je sice hubená, vytáhlá (měřívá i 45 metrů, to je jako 27 paní lidských), ale nohama stojí pevně v zemi. Má ráda slunce a sucho jí nevadí. Ale cože má tak červené čelo? Snad to s tím sluněním nepřehнала!



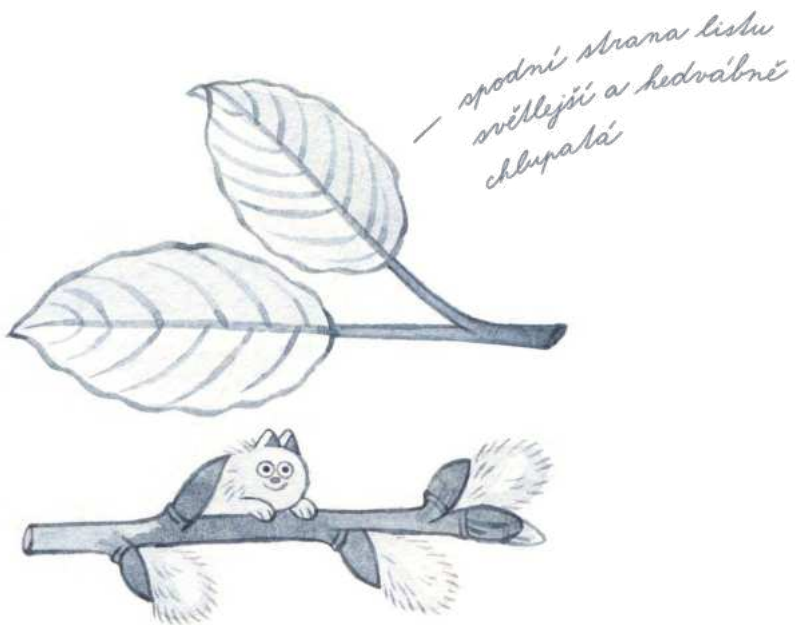
*se dřeva borovic
se vyrobily louče*



BOROVICE LESNÍ
sosna

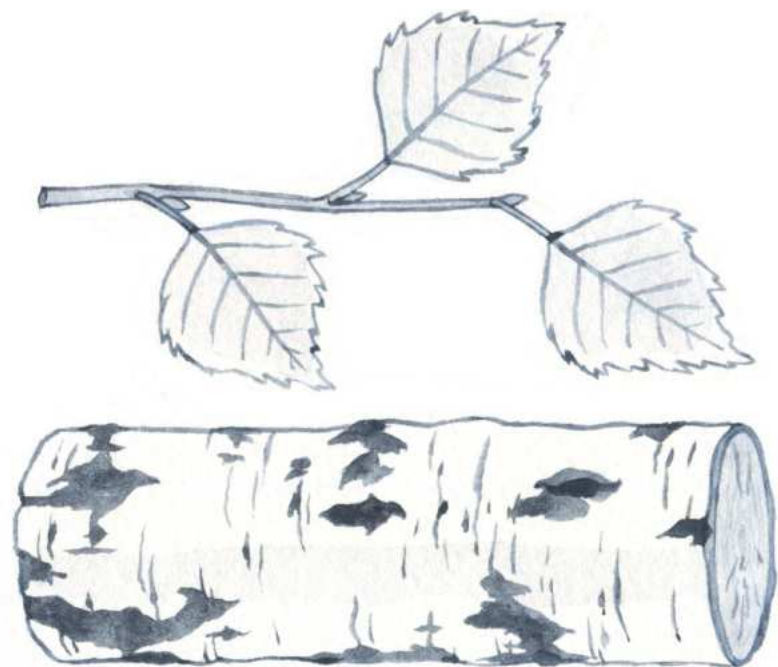
Š

edé, chlupaté, měkké a hladké na omak, co je to? To se jako každý březzen malé paní Jívě narodila děťátka, koťátka. A kolik! Až trochu povyrostou, pomůžou jí s nimi chůvičky včeličky. (Na rozdíl od svých sester ostatních Vrb, paní Jíva nemá ráda mokro. To bude asi těmi jejími koťaty, každé kotě se přece nerado koupe.)



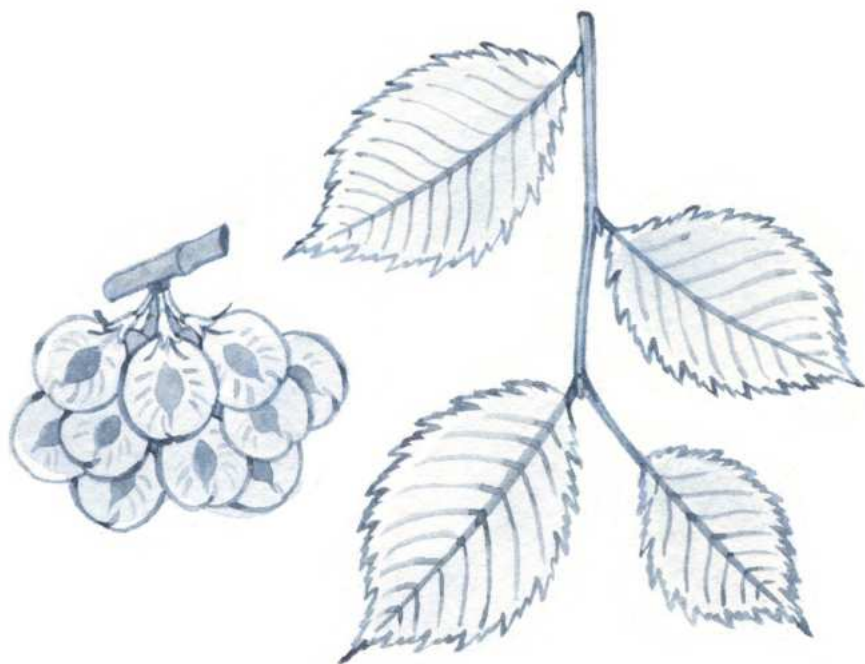
VRBA JÍVA
bílce

Jako zebra mezi koni je slečna Bříza mezi stromy. Taky bílo-černá a lehká k poznání. I když obličej věčně skrývá za plandavými pramínky zelených vlasů. Na jaře brzy vstává. Vždy svěží a fit, i ve sto padesáti!

**BŘÍZA BĚLOKORÁ***Betula*

Na rozcestí, u potoků podsaditá postava.

To mohutný pan Jilm střeží bránu do pohádek. Hlídá, ať k nám nevniknou čerti, hejkalové, draci a ostatní havěť. Dokud má co pít, zvládne takhle stát i šest set let! Smutno mu nebývá, protože v jeho vlasech rádi sedají elfové. Zpívají tam a hoduji!



JILM DRSNÝ

Jaro, slunce začíná hřát, kytky kvést, klíšťata sát a kráska Třešeň si natáhla bílý závoj. Chce se vdávat? Možná. Nápadník však kde nic tu nic. A tak závoj brzy shodí a vymění za rudé náušnice. No vida, hned k ní někdo letí! Kdo je to? Špačci! Těm se Třešeň v červené tuze líbí. Jen aby jí po tom špaččím náletu ještě pár náušnic zůstalo!



TŘEŠEŇ PTAČÍ

ptačnice